

# Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 461-1930)

Originalt emne

*Socialvæsen*

*Socialvæsen/Børneoptagelseshjem*

## Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 9. oktober 1930](#)
- 2) [Byrådsmødet den 4. december 1930](#)

*Uddrag fra byrådsmødet den 9. oktober 1930 - side 5*

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 461-1930)

Skrivelse fra Forsørgelsesudvalget om eventuel Fornyelse af Statsanerkendelsen af Optagelseshjemmet i Christiansgade.

Leonhard Hansen oplyste, at da Udvalget i sin Tid søgte denne Anerkendelse, var det efter Henstilling fra Værgeraadene i Byen; de havde nemlig Vanskelighed ved at anbringe deres Børn, og hvis Optagelseshjemmene blev anerkendt, kunde de foreløbig anbringes der. Der forhandlede dengang med Overinspektionen, som erklærede, at det ikke betød nogen Indskrænkning i Kommunens Myndighed. Men i den Retning var det blevet en Skuffelse. Der havde været adskilligt Posekiggeri og Krav om mere Personale, og ligeledes Krav om Bygningsforandringer paa Højvang til ca. 20000 Kr., hvis der skulde anbringes skolepligtige Børn deroppe. Der var ogsaa et Forhold med Lægetilsynet, hvor Udvalget mente at kunne spare 1200 Kr. for Kommunen, men hvor Overinspektionen og Lægeforeningen . krævede, al dette Beløb skulde gaa til Lægen. Nu skulle der skilles Bestyrerinde paa Hjemmet i

Christiansgade, hvorfor Anerkendelsen skulde fornyes, og Udvalget henstillede da til Byraadet at afgøre, om det var formaalstjenligt at bibeholde denne Anerkendelse. Udvalget havde den Opfattelse, at man midlertidig kunde bibeholde Anerkendelsen for Højvang, men ikke søger den fornyet for Christiansgades Vedkommende. Den foretagne Udvidelse af Hjemmet var nødvendig alligevel, da Børnetallet stadig var stigende.

Det vedtoges, at man ikke søger Anerkendelsen fornyet for Optagelseshjemmet paa Christiansgade.

*Uddrag fra byrådsmødet den 4. december 1930 - side 4*

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 461-1930)

Indstilling fra Forsørgelsesudvalget i Anledning af en Skrivelse fra Socialministeriet angaaende Spørgsmaalet om Anerkendelse af Kommunens Børneoptagelseshjem.

Følgende Skrivelse forelaa:

"Ved Tilbagesendelsen af hoslagte Sag (14 Aktstykker), hvorefter Socialministeriet udbeder sig Erklæring over den blandt Bilagene værende Skrivelse af 7. f. M. fra Overinspektionen for Opdragelseshjemmene skal Udvalget, idet det maaske maa være tilladt at ytre en mild Forundring over, at der kræves Erklæringer over de Udtalelser, deri Byraadets Møder fremkommer fra Raadets Medlemmer, udtale:

Udtalelsen angaaende "Posekiggeri" har Relationen til Overinspektionens Cirkulære 11. December 1922, hvoraf Afskrift vedlægges, og hvori det indskræpes at iagttage Forsigtighed ved Antagelse af Medhjælpere til Optagelseshjemmene. Rent bortset fra, at Udvalget er kommen ind paa i Hovedsagen at antage som Medhjælpere unge Piger, til hvem man har dels personligt Kendskab, dels Kendskab til deres Hjem, finder man den i Cirkulæret givne Anvisning paa Henvendelse til tidligere Pladser utiltalende. Det ommeldte Cirkulære var man ikke kendt med, forinden Anerkendelsen af Optagelseshjemmene fandt Sted. Ligeledes sigter Udtalelsen ogsaa til Overinspektionens efter Udvalgets Formening noget kontormæssige Behandling af Overbelægningen af Optagelseshjemmet i Christiansgade. Udvalget mener ikke, at der f. Eks. har været Anledning til paa et Tidspunkt, hvor Overbelægningen maatte skønnes at være af forbigaaende Karakter, ved

gentagne Henvendelser hertil at kræve Bestemmelsen om Maksimalbelægningen saa strikte overholdt, ja endog at henvise Udvalget til at anbringe Forsørgelsesvæsenets egne Børn paa udenbys Børneeller Optagelseshjem. Da Overbelægningen nu skønnes at blive konstant, har man jo taget Konsekvensen heraf ved at foreslaa en Udvidelse. Endelig vil man i Forbindelse med Spørgsmaalet Overbelægning bemærke, at det har vist sig noget vanskeligt at komme af med Værgeraads-Børnene , naar man først havde faaet dem ind paa Optagelseshjemmene; Forudsætningen har dog altid været, at disse Børn kun skulde være der ganske kort Tid.

Naar Overinspektionen gør gældende, at der ikke er stillet Krav om mere Personale, vil man henvise til dens Skrivelse af 4. Maj 1929 (J. Nr. 4282), der vel ikke indeholder noget Krav, men dog udtaler Ønskeligheden af særlig uddannet Medhjælp, og hvad endelig Lægetilsynet angaar, saa stilles der saa betydelige Krav til Lægen efter Anerkendelsen - navnlig med Hensyn til mental Undersøgelse af alle Børn, der optages i Optagelseshjemmene (Sundhedsministeriets Cirkulære 22. April 1929) - udover de, der indtil da var fastsat for Lægegerningen, at man har maattet imødekomme et Krav fra Lægeforeningen om Ekstrabetaling til Lægen. At denne havde forstaaet Overenskomsten saaledes, at han skulde have Betaling ganske særskilt efter denne uden Bortfald af det tidligere Honorar, var en Misforstaaelse, der er bragt ud af Verden ved Forhandling med Lægeforeningen.

Alt i alt har Anerkendelsen medført saa mange Besværligheder for Udvalget og dets Personale - Forstanderinderne er blandt andet alt for meget optaget af Kontorarbejde, - at man ønsker Anerkendelserne taget tilbage - ogsaa for "Højvangs" Vedkommende. Hensynet til Børnenes Velfærd har altid været og vil vedblivende være Udvalget yderst magtpaaliggende. Det er der, man vil sætte ind, men Arbejdet besværliggøres efter Udvalgets Mening for meget af Statistik og lignende, hvis Nytte ikke altid er Udvalget lige indlysende".

Borgmesteren spurgte, om Leonhard Hansen ønskede Ordet.

Leonhard Hansen havde intet at tilføje til Skrivelsen.

Borgmesteren gik saa ud fra, at Byraadet tiltræder, at Skrivelsen indsendes til Ministeriet. Tiltraadtes.